

Šta za mene znači biti različit u zajednici

Za mene biti različit u zajednici znači imati posebnu priču.

Ja sam dijete majke koja je došla sa Filipina i zbog njenog porijekla naučila sam mnogo toga različitog – od jezika, običaja i hrane, pa do načina razmišljanja. Filipini su velika i moderna zemlja sastavljena od mnogo ostrva, gdje je klima topla i gdje se život razlikuje od ovog u Crnoj Gori, koja je manja država poznata po svojim planinama, jezerima i hladnijem vremenu.

Mama me je naučila da poštujem druge narode i da razumijem da ljudi ne moraju biti isti da bi se slagali. Fizički se malo razlikujem od većine djece u mojoj okolini, ali sam s vremenom shvatila da me to ne izdvaja na loš način, već me čini posebnom. U školi sam se ponekad više isticala upravo zbog te različitosti. Dok sam rasla, izgledom sam se sve više uklapala među djecu iz svoje sredine, ali sam znala da u sebi nosim dio druge kulture koji me čini posebnom. To me je naučilo da prihvatim sebe onakvu kakva jesam i da ne pokušavam da budem ista kao svi ostali.

Kada je moja majka počela da živi i radi u Crnoj Gori, za nju je sve bilo novo: klima, jezik, kultura i način života. Odrasla je u sredini gdje dominiraju sunce, more i ostrva, a ovdje ju je dočekala zemlja planina i jezera. Morala je da se prilagodi, ali upravo tada je sreća mogla tatu i tako se rodila neobična ljubav između Filipinke i Crnogorca. Nije bilo lako, jer je Crna Gora sačuvala patrijarhalne poglede na život, pa postoje ljudi iz okruženja koji takvo nešto ne prihvataju, čak i osuđuju. Na svu sreću porodica mogla oca ima široka shvatanja. Prihvatili su i zavoljeli moju mamu, a i ona njih. Čak je nevjerovatno kako se dobro slaze baka po ocu sa mamom. Njih dvije su prave drugarice. Moja razredna se uvijek zadivi kad zajedno dođu na roditeljski sastanak. Pošto mama ne govori najbolje jezik, baka joj prevodi ako nešto ne razumije. Mi smo primjer prave zajednice koju čine različitosti. Njena posebnost me je naučila da budem otvorena i druželjubiva. Iako se razlikujem od drugara, nikada ih nijesam posmatrala drugačijim očima, a ni oni mene. Sigurna sam da može svako od nas onom drugom podariti nešto što mu nedostaje.

Volim svoju različitost i ponosna sam što su moji roditelji sa dva najljepša kontinenta.. Učinili su da nijedan dio svijeta nije daleko kad postoji ljubav i tako dali primjer drugima. Spoj dvije kulture može da donese samo bogatstvo. Obožavam Kolašin, a jedva čekam da ponovo odem na Filipine. Zavoljela sam i jednu crnogorsku izreku: „Ko ne zna odakle je došao, neće stići tamo gdje želi.“ Ona će me uvijek podsjećati koliko je važno poštovati i voljeti svoje korijene.

Na kraju, za mene biti različit u zajednici znači biti svoj, ali i poštovati druge. Smatram da zajednica postaje ljepša kada u njoj ima ljudi koji se ne boje da budu drugačiji, jer upravo te razlike čine svijet zanimljivijim i bogatijim.

Sofija Rakočević – VIII-1
OŠ “ Risto Manojlović”- Kolašin
Mentorka, Dragica Ilinčić